

José Antonio Goñi

ELS MINISTRES EXTRAORDINARIS DE LA COMUNIO

dossiers **CPL**
editorial

PRESENTACIÓ

Preneu i mengeu-ne tots... preneu i beveu-ne tots... feu això que és el meu memorial (cf. Mt 26, 26-27; Mc 14, 22-23; Lc 12, 19-20; 1Co 11, 23-25). Amb aquestes paraules Crist va instituir l'Eucaristia a l'Últim Sopar, i va llegar als seus deixebles el sagrament del seu cos i la seva sang perquè tots els creients de les generacions futures poguessin celebrar el memorial de la seva mort salvífica i de la seva resurrecció gloriosa. Des d'aleshores, els cristians han volgut menjar la seva carn, beure la seva sang, per vincular-se a Crist i participar del seu destí: «Qui menja la meva carn i beu la meva sang té vida eterna» (Jn 6, 54); «Qui menja la meva carn i beu la meva sang està en mi i jo en ell» (Jn 6, 56).

Per això l'Església no ha deixat de celebrar ininterrompudament l'Eucaristia, oferint als creients el «pa de vida» i la «beguda de salvació» (Presentació de les ofrenes de la missa). Des dels inicis s'exercien diferents oficis o ministeris en el seu desenvolupament ritual: la presidència de les celebracions litúrgiques per part del bisbe o d'un prevere, l'assistència al president i a la comunitat per part dels diaques, la proclamació de les lectures per part dels lectors, l'ajuda a l'altar per part dels acòlits, l'acollida als membres de l'assemblea per parts dels ostiaris, etc.

Després de la reforma litúrgica promoguda pel Concili Vaticà II, els ministeris laïcals van ser regulats pel papa Pau VI amb el motu proprio *Ministeria quaedam* (15 d'agost de 1972) on va establir l'acolitat i el lectorat, suprimint la resta d'oficis litúrgics «oficials» (exorcista, ostiari, sotsdiaca) que fins aleshores formaven part dels ordes menors. I poc després es van veure complementats pel ministre extraordinari de la comunió, establert per la Instrucció *Immensae caritatis* (29 de gener de 1973) de la Sagrada Congregació per a la Disciplina dels Sagraments. Hi ha, a més, una altra sèrie de ministeris laïcals que no estan regulats i que s'exerceixen en les celebracions litúrgiques: monitor, cantors, salmista, sagristà, ostiari...

Des d'aleshores, amb una designació unes vegades més oficial i altres no, han anat col·laborant en les celebracions aquests seglars, ajudant els preveres

en el seu ministeri per distribuir la comunió tant dins com fora de la missa, per atendre la pastoral dels malats, per administrar el viàtic i per exposar el Santíssim Sagrament.

Donada la importància del servei que exerceixen els ministres de la comunió, oferim aquest llibre per tal que puguin tenir una orientació teològica, litúrgica, espiritual i pastoral sobre el seu ofici litúrgic.

A més, hem inclòs, com si d'un subsidi litúrgic es tractés, el ritu per designar un ministre extraordinari de la comunió tan ocasional com estable i el desenvolupament ritual de les diferents accions litúrgiques en què aquests intervenen.

Per altra part, hem afegit, perquè puguin ser utilitzats en les celebracions dirigides per un ministre extraordinari de la comunió, una sèrie de salms i oracions eucarístiques d'acció de gràcies i súplica.

Finalment, hem recollit la documentació litúrgica postconciliar referida al ministre extraordinari de la comunió.